

АЛЕКСАНДРЪ ОТИВА БЛАЖЕННИТЕ.

Александръ преди да излѣзне отъ островъятъ на-блаженныте, отишли сичките, и го цѣлѣвали, и съ голѣма чѣсть го испратели. Александръ имъ рѣкълъ: Ако не вѣхъ жалилъ Македонцыте да се не изгѣватъ на това чѣждо мѣсто, искахъ да останаемъ тѣка да живѣемъ съ васъ Ангелски живѣтъ. Евандръ му рѣкълъ: Иди Александре въ миръ, и ще овладѣешъ сичкитъ свѣтъ, и послѣ ще влѣзешъ въ землѣта майка си, понеже на воскресѣніето ще се намѣриме сички заедно, и всѣкий както е правилъ ще намѣри. Прѣче Александръ излѣзналъ отъ островъятъ на-блаженните, и отишалъ при войската си, събралъ ги сичките, и колкото нѣща видѣлъ сичките имъ ги казалъ.

АЛЕКСАНДРЪ ОТИВА ВЪ ТЕЛИНИЯТА.

Слѣдъ 10: дни намѣрилъ едно послѣ много ширѣко и голѣмо. Въ средъ полѣто имало едно ѣзеро съ батѣкъ дълбоко, и ширѣко, и държало отъ една̀та страна до другата, гдѣто неможли да преминатъ. Александръ повелилъ и направили единъ мѣстъ много голѣмъ, и така преминалъ съ войската си. А на средъ мѣстятъ написалъ тѣл рѣчи: „Чрезъ повелѣніе царь Александрово создадесе настоѣщій мѣстъ, и премина съ войската си когато излѣзна отъ землѣта на-блаженныте.“ Слѣдъ 4: дни, отишалъ